

LIBRIS

We know
books

Print și cerșetor

După povestea scrisă
de Mark Twain

Adaptare: Susanna Davidson
Ilustrații: Katie Pamment

Traducere: Irina Borțoi

Cuprins

Capitolul 1	3
Încep necazurile lui Tom	
Capitolul 2	12
La palat	
Capitolul 3	24
Regele a murit	
Capitolul 4	39
Tom este rege	
Capitolul 5	49
Ziua încoronării	

*Am să aștern o poveste așa cum mi-a fost spusă
de unul care o știa de la tatăl său,
care o știa de la tatăl SĂU, care o știa
de la tatăl SĂU – și așa mai departe,
preț de trei sute de ani și mai mult în urmă.
Poate e istorie, poate e doar o legendă.
Poate s-a întâmplat, poate nu s-a întâmplat.
Dar ESTE POSIBIL să se fi întâmplat.*

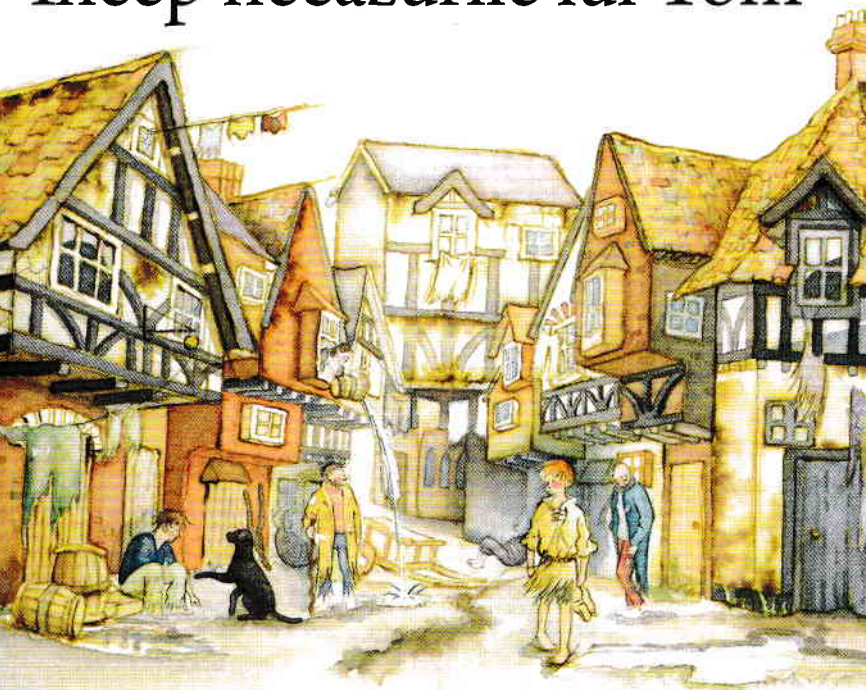
Mark Twain

LEBRIS

We know
books

Capitolul 1

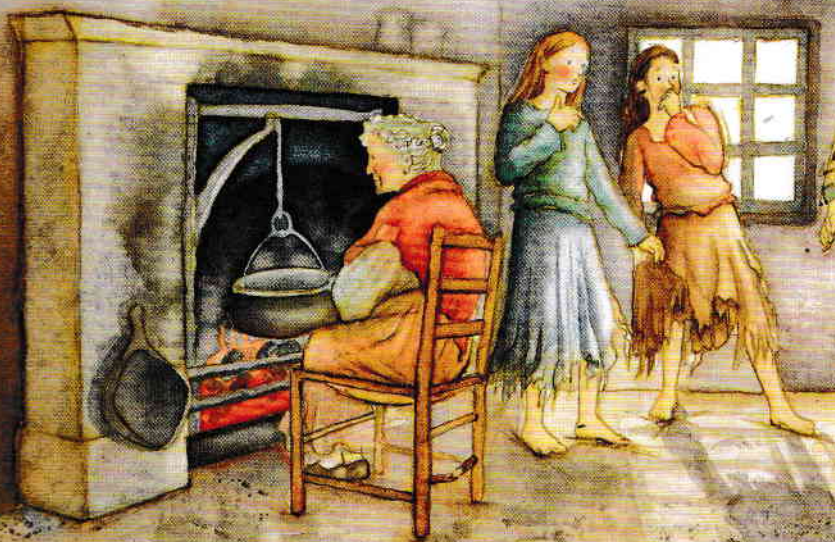
Încep necazurile lui Tom

Tom Canty își târa picioarele în timp ce
intra în Curtea Gunoaielor.

Din case răzbăteau mirosuri urâte și peste tot alergau și țipau copii jerpeliți. Tom urcă scările până la o cameră de la etajul al treilea și deschise ușa.

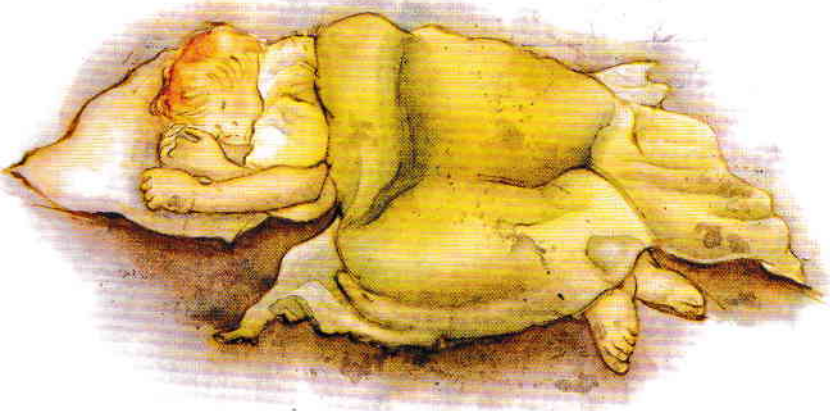
— Ai făcut rost de bani? îl întrebă tatăl său de îndată ce-l văzu.
Tom întinse mâinile goale și scutură din cap.

— O zi întreagă de cerșit și n-ai făcut rost de nimic! se răsti tatăl, apoi îl lovi pe Tom, și îl îmbrânci într-un colț.

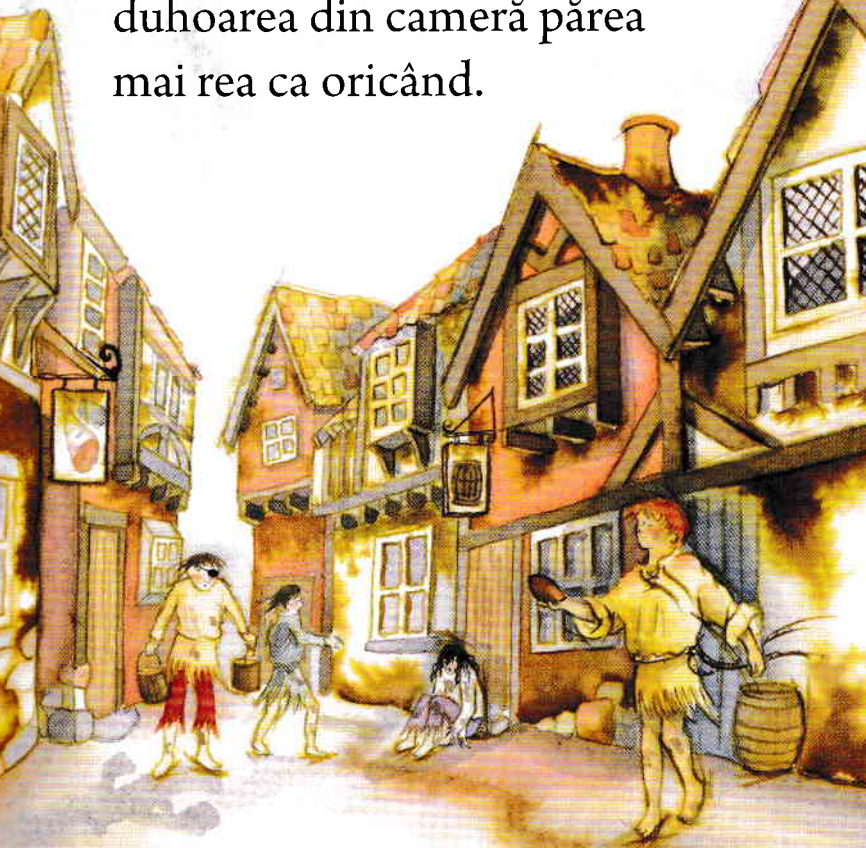
— Uite, șopti mama lui, furișându-se și dându-i lui Tom o coajă uscată de pâine.

Tom se strecură sub o pătură
cârpită, ronțai pâinea, apoi încercă
să adoarmă. Însă durerea de cap
și oboseala picioarelor nu-l lăsară
să ațipească.

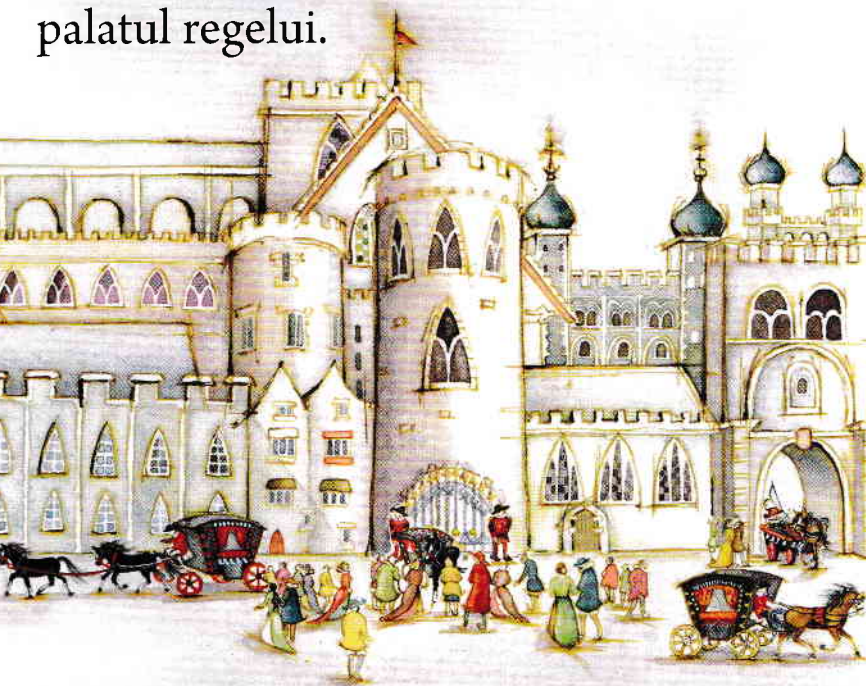
În cele din urmă, gândurile îi
alunecară spre lumea din visele sale.
Aici, casa lui era un palat, iar el
era un prinț înconjurat de muzică
și bogății.

Când se trezi în zorii zilei,
duhoarea din cameră părea
mai rea ca oricând.

În dimineața aceea, în timp
ce mergea pe străzile Londrei, Tom
încercă din răputeri să ignore viața
adevărată și să trăiască în visele sale.

Fără să gândească, se îndepărtă de străduțele întortocheate și urât mirositoare din cartierul în care locuia și ajunse la Westminster... și la palatul regelui.

„Poate o să-l văd pe prinț”, se gândi Tom. Așa că se alătură oamenilor care urmăreau cum trăsuri splendide intrau și ieșeau din curtea palatului.